

A tyúk vette észre először, hogy mi történt.

– Kot-kot-kot! Jaj de kár!

Úgy, de úgy, de úgy sajnálom!

De Tominak nem volt kedve beszélgetni.

Úgyhogy a tyúk elment.

– Beszéljük meg-meg-meg!

Kot-kot-kot!

Aztán jött a medve.

- Grarr! Rarr! Ez borzasztó! Biztos rettenetesen mérges vagy!
Kiabáljunk! Garr! RARRR! GRAAAAR!

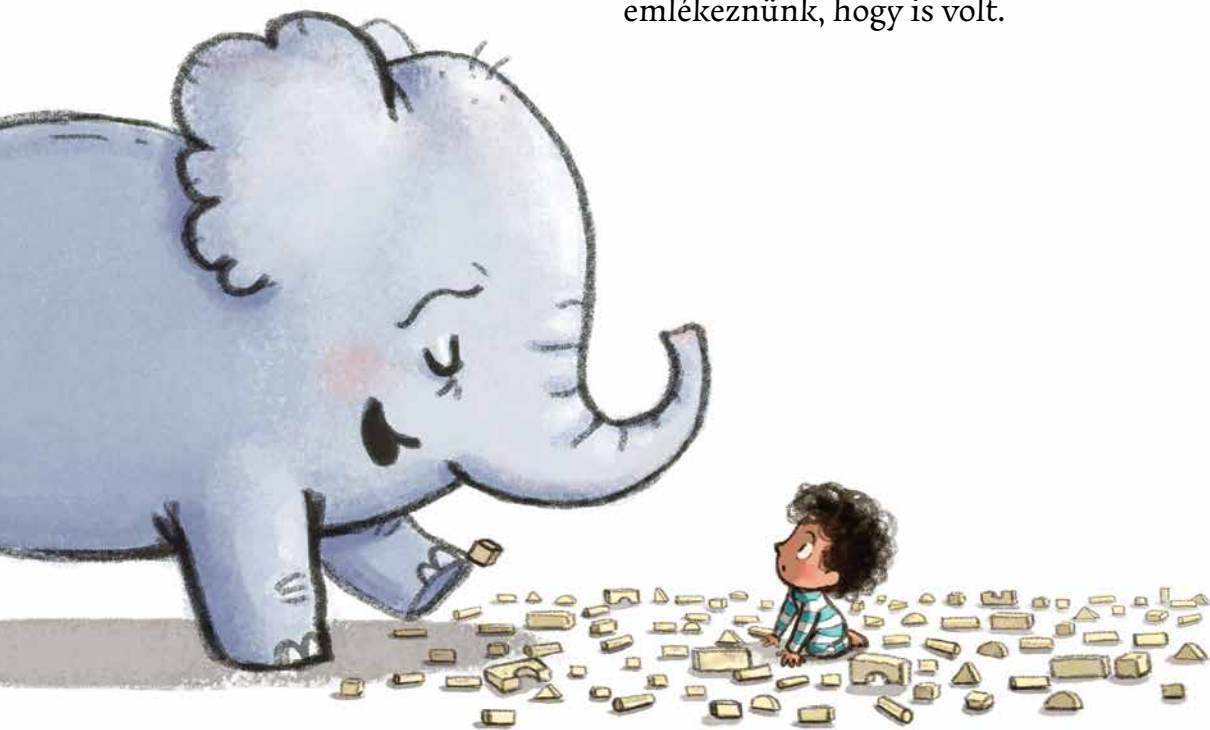
De Tominak
nem volt kedve
kiabálni.

Úgyhogy a medve
elment.

Az elefánt tudta, mit kell csinálni.

- Tutú! Én meg tudom javítani!
Csak nagyon pontosan kell
emlékeznünk, hogy is volt.

De Tominak
nem volt kedve
emlékezni.

Úgyhogy az elefánt is
elment.

